

T.c.: Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/824-0/2018	
2018 MÁJ 09.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 12 db	

Alkotmányjogi panasz

POSTAN ÉRKEZETT

KECSKEMÉTI TÖRVÉNYSZÉK

FŐJÁRSTROM SZÁM
ES JÓIRATON

2018 APR. 27

MELLÉKLET: 12 db

FŐJÁRSTROM SZÁM
JÓIRATON

178 / 2011

[1] Személyesen eljáró [redacted] (sz: [redacted] an: [redacted] lakh: [redacted]) indítványozó (továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § a), b) pontja alapján az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c), d) pontja szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben, mint egyedi ügyben érintett személy, alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz, azok után, hogy jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem és a Kúria, mint végső jogorvoslati fórum Bfv. II. 1159/2017/7. sorszámu ítélete sérti, többek között az Alaptörvényben biztosított, XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogomat.

[2] Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria Bfv. II. 1159/2017/7. sorszámu végzését, mely hatályában fenntartja a Bács – Kiskun Megyei Bíróság { jelenlegi hatályos szabályok szerint: Kecskeméti Törvényszék (továbbiakban: Kecskeméti Törvényszék) } 2.B.179/2011/123. sorszámu ítéletét, illetőleg a Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.306/2012/15. sorszámu ítéletét, az Abtv.43.§ (1) bekezdése szerint állapítsa meg a bírói döntés alaptörvény-ellenességét és a döntést semmisítse meg, illetve ugyanezen paragrafus (4) bekezdése szerint a döntéssel felülvizsgált döntéseket is semmisítse meg.

[3] A feltételek az alábbiak szerint állnak fenn.

A Kecskeméti Törvényszék 2012. április 11-én a 2.B.179/2011/123. sorszámu ítéletében 2 rendbeli rablás büntetében { Btk. 321. § (1) bekezdés (5) bekezdés a) pontja } mint társtettes, 1 rendbeli rablás büntetében { Btk. 321. § (1) bekezdés (4) bekezdés a) pontja } mint társtettes, 2 rendbeli személyi szabadság megsértése büntetében { Btk. 175. § (1) bekezdés (3) bekezdés a), e) és g) pontja } mint társtettes és 1 rendbeli magánlaksértés büntetében talált bűnösnek és ezért mint erőszakos többszörös visszaesőt halmazati büntetésül tizenhat év fegyház büntetésre és tíz év közügyektől eltiltásra ítélte egy 2010. január 26. napján elkövetett cselekményért.

[4] A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Bf.III.306/2012/15. sorszámu ítéletével a Kecskeméti Törvényszék 2.B.179/2011/123. sorszámu ítéletét megváltoztatta, a további 2 rendbeli közokirattal való visszaélés vétsége miatt { Btk.277. § (1) bekezdés } indult eljárást megszüntette. A bűnjelek tekintetében hozott rendelkezést részben pótolta. A magánfelek által előterjesztett polgár jogi igények összegét pontosította, a járulékos költségek összegeivel együtt. Egyebekben az elsőfokú ítéletet, indítványozó tekintetében helybenhagyta 2012. október 16. napján.

[5] Az első és másodfokú eljárás alatt, többek között hivatkoztam arra, hogy az elsőfokú ítéletet meghozó tanács elnöke [redacted] bíró a nyomozás során az indítványozó előzetes letartóztatásának egy éven túli meghosszabbítás tárgyában eljár. Ezért első fokon elfogultságot jelentettem be, a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 21. § (3) bekezdés a) pontja alapján. Másodfokon pedig kértem, többek között ugyanezen indokra hivatkozva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Amit az akkori jogértelmezés miatt elutasítottak.

[6] A 34/2013. (XI.22.) AB határozatban az Alkotmánybíróság a konkrét döntésben megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert pártatlanság követelménye azt kívánja meg, hogy az előzetes letartóztatás meghosszabbításának kérdésében a hatályos jogszabályok szerint döntést hozó bíró az érdemi ítélezésben már ne vegyen részt. Indoklás [42]. A döntésben az Alkotmánybíróság figyelemmel volt a Kúria 1/2013. számú büntetőelvi határozatában foglaltakra is. Eszerint a Törvényszék egyesbírája az előzetes letartóztatás egy éven túli meghosszabbítása tárgyában nem nyomozási bíróként dönt, nem a nyomozási bíró feladatát látja el, míg a Be. 21.§ (3) bekezdés a) pontja szerinti kizárási ok csak a nyomozási bíróra vonatkozik, a nyomozási bíró jogkörében eljáró bíróra nem. A 34/2013. (XI.22.) AB határozatban az Alkotmánybíróság e jogértelmezést is mérlegelve, ugyanakkor – figyelemmel arra is, hogy a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható terhelt személy szabadságának a vádemelést megelőző bírói elvonása a büntetőeljárás nyomozási szakaszában alkalmazható legsúlyosabb kényszerintézkedés – arra a végkövetkeztetésre jutott, hogy mivel a bírónak abban a kérdésben is állást kell foglalnia, hogy a terhelt megalapozottan gyanúsítható-e bűncselekmény elkövetésével, így a bizonyítékról előzetesen állást foglal, továbbá olyan bizonyítékokat is megismerhet amit később nem használhat fel az eljárásban, ahol a pártatlanságát kétely övezheti. Különösen igaz ez az eljárásban, ahol az ártatlanság vélelmének kétséget kizáró megdöntése, illetve a későbbiekben helyrehozhatatlan jogkövetkezmények alkalmazása a kérdés. Indoklás [53] – [54]

[7] A 34/2013. (XI.22.) AB határozat rendelkező részében az Alkotmánybíróság a Be.21.§ (3) bekezdés a) pontja alkalmazását érintően már állapított meg Alkotmányos követelményt. Ennek értelmében: az Alkotmánybíróság „ határozatának kihirdetését követően indult büntetőeljárásokban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 21. § (3) bekezdés a) pontjának megfelelően a bíróság további eljárásából ki van zárva.” Az Alkotmányos követelmény szerinti kizárási szabály abban az esetben irányadó, ha az előzetes letartóztatás egy éven túli meghosszabbítására irányuló eljárásban a törvényszék egyesbírája vesz részt.

[8] Az Alkotmánybíróság a 21/2016. (XI.30.) AB. határozatában a 34/2013. (XI.22.) AB. határozatában már megfogalmazott hasonló tárgyú döntését egészítette ki, olyan módon, hogy nem tartalmazta azt a megkötést, hogy az alkotmányos követelményt a határozat közzétételét követően indult büntetőeljárásokban kell csak alkalmazni.

[9] Az Alkotmánybíróság 21/2016. (XI.30.) AB. határozatában megfogalmazottakra tekintettel a Kúriának, személyesen az indítványozó javára írt felülvizsgálati indítványt nyújtottam be 2017. májusában, a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontja – ezen belül a Be. 373. § (1) bekezdés II/b) pontját jelöltem meg jogalapul és többek között indítványoztam, hogy a Kecskeméti Törvényszék 2.B.179/2011/123. sorszámu és a Szegedi Ítéltábla Bf.III.306/2012/15. sorszámu ítéletét helyezték hatályon kívül és rendelkezzenek új eljárás lefolytatásáról, egyúttal az eljárás lefolytatásának idejére rendeljenek el enyhébb kényszerintézkedést indítványozóval szemben, tekintettel a már betöltött időre.

[10] A Kúria a 2018. január 15. napján meghozott Tanácsülésen a Bfv. II. 1159/2017/7. sorszámu végzésével felülvizsgálati indítványomat elutasította és a sérelmezett ítélezést hatályában fenntartotta. Amit 2018. február 26. napján kézbesítettek.

[11] Indoklásként kifejtette: Kétségtelen, hogy az ügyet tárgyaló elsőfokú tanácsvezető bíró – a vádemelést megelőzően – a Bács – Kiskun Megyei Bíróság egyesbírájaként, a 2011. március 9-én hozott 2.Bny.119/2011/3. számú végzésével [redacted] terhelt előzetes letartóztatását az elsőfokú bíróság tárgyalás előkészítése során hozandó határozatig, de legfeljebb két hónappal, 2011. május 12. napjáig meghosszabbította. Indoklás [28]. Az ügyet első fokon tárgyaló perbíróra azonban az indítvány álláspontjával ellentétben nem állapítható meg kizárási ok. Indoklás [29]. A 34/2013.(XI.22) AB határozat [56] bekezdése ugyanakkor az alkotmányos követelmény kötelező érvényesítését a határozat kihirdetését, vagyis 2013. november 22-ét követően megindított büntetőeljárások tekintetében írta elő. Indoklás [32]. Ezzel szemben az Alkotmánybíróság 21/2016.(XI.30.) számú határozata nem határozta meg, hogy az alkotmányos követelményként meghatározott kizárási ok érinti-e az Alkotmánybíróság határozatának

közzététele előtt jogerősen már befejezett büntetőügyeket. Indoklás [33]. Mindezek tükrében kérdésessé vált a 21/2016. (XI.30.) AB határozatban kifejtett alkotmányos követelmény érvényesítésének az időbelisége, azaz, hogy ezt az új és a bíróságok által értelemszerűen az eddigi ítélkezés során nem követett alkotmányos követelményt milyen időponttól kell alkalmazni, illetve az alkotmányos követelményt mely ítéletek esetében kell érvényesíteni, ezt pedig legfőképpen a jogalkalmazásban tapasztalt jogértelmezési különbségekből fakadó bizonytalanság igazolta. Az Alkotmánybíróság által nyitva hagyott kérdést a jogalkotónak kellett egyértelműen rendeznie. Ezért a Be.21. § (3) bekezdés a) pontját 2017. április 19. napjától hatályba lépően módosította az egyes büntetőtárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi XXIX. törvény 1. § -a. Ez a módosítás rögzíti az említett két AB határozat közzétételének napjára figyelemmel, hogy mely időponttól kezdődően kell kizártnak tekinteni a vádemelés utáni bírósági eljárásból a nyomozás során eljáró bírót és az észszerűség szempontjára figyelemmel a folyamatban lévő ügyek tárgyában való döntéshozatal során eljáró tanácsokat.

2017. április 19. napjától hatályos Be.21. § (3) bekezdés a) pontja értelmében a vádemelést követően a bíróság további eljárásából ki van zárva aki az ügyben a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata ellen: fellebbezés tárgyában eljár. Indoklás [35]. A hivatkozott AB határozat tehát nem semmisített meg alaptörvény ellenes jogszabályt, emellett az alkotmányos követelményeknek a jogalkalmazás számára egyértelművé tétele indokolta a Be.21. § (3) bekezdés a) pontjában írt rendelkezés újra-szövegezését és 2017. április 19-ével történő hatálybalépését annak egyértelmű rögzítésével, hogy a vádemelést követően a bíróságok további eljárásából ki van zárva aki a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár. Mindebből a Kúria azt állapítja meg, hogy a 21/2016 (XI.30.) AB határozatának visszamenőleges ex tunc hatálya nincs, az abban foglaltak kizárólag a folyamatban lévő, valamint a jövőben meginduló eljárásokra vonatkoznak. Indoklás [39]. Miután pedig az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI.22.) AB határozata azt állapította meg, hogy az Alkotmánybíróság jelen határozatának kihirdetését követően indult büntetőeljárásokban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. 207.§ (6) bekezdése szerint eljáró bíró ugyanezen törvény 21.§ (3) bekezdés a) pontjának megfelelően a bíróság további eljárásából ki van zárva, [REDACTED] terhelt ügyében viszont már 2013. november 22-t megelőzően megszületett a jogerős határozat, mindezek alapján [REDACTED] terhelt által előterjesztett abszolút eljárási szabály megsértésére alapozott felülvizsgálati indítvány nem volt alapos. Indoklás [40].

[12] Mind a 34/2013. (XI.22.) AB határozat, mind pedig a 21/2016. (XI.30.) AB határozat meghozatala során arra a következtetésre jutott az Alkotmánybíróság, hogy az alkalmazott jogszabályi rendelkezések bírói értelmezése szűkítő volt, mely alaptörvény-ellenességhez vezetett, ugyanakkor megállapítható az Alaptörvénynek megfelelő értelmezés is, ezért a jogszabály kímélete és alkotmányos követelmény megállapítása mellett döntött. 25/2017. (XI.17.) AB határozat. Indoklás [25].

[13] Tekintettel arra, hogy az alkotmányos követelményeknek nem megfelelő, az ügyben kizárással érintett bíró járt el, sérült az Alaptörvényben biztosított XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogom. Az alkotmányos követelmény nem új szabály, hanem közvetlenül és egyértelműen az Alaptörvény valamely rendelkezésén alapuló, abban eleve benne rejlő helyes értelmezés, amelyet az Alkotmánybíróság csak felismer és kimond. Az elsőfok hibáját a másodfok és a Kúria revíziója azért nem észlelhetette, mert szűkítően értelmezik a törvényt. Hiába folyt le felülvizsgálati eljárás, mely eljárás során jeleztem a Tanács összetételével kapcsolatos kifogást. A 34/2013. és a 21/2016. AB határozatot megelőzően a bíróságok nem tettek eleget az alkotmányos követelménynek, annak ellenére, hogy az alkotmányos követelmény visszamenőleges alkalmazásának az se lehet kivétele, hogy a másodfokon eljáró Tanáccsal szemben nem áll fenn kizárási ok. A revíziót végző pont az alkotmányos követelményt nem vizsgálja, azaz, hogy a nyomozati szakban eljáró bíró a későbbiekben perbíró, vagyis az eljáró Tanács elnöke.

[14] Azzal pedig, hogy a jogalkotók a jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalmának hiányát mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapítása után is szűkítő jogalkotással pótolják, sérti az Alaptörvényben biztosított alapvető jogainkat, I.cikk (1) melynek védelme az állam elsődleges feladata.

[15] A Be. vizsgálni kért rendelkezései, amire hivatkozik a Kúria, nem biztosítják a már 2010. évben is meglévő alkotmányos követelményt, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó pártatlan bírósághoz való jogomat, csak a folyamatban levő és jövőbeli eljárásoknak. A Be. 606/B.§ azon meghatározása, hogy 2016. november 30-át követően indult büntetőeljárásokra kell kötelezően alkalmazni, sérti az Alaptörvény II. cikkéből eredő méltóságom.

[16] A jogalkotó módosításai az alkotmányos követelménnyel érintett jogszabályi rendelkezésre sértik az Alaptörvény III. cikkében foglalt (1) bekezdés szerinti megalázó büntetést.

[17] A jogalkotó, hátrányomra már nem egyszer alkotott jogszabályt. A 2009. évi LXXX. törvény az erőszakos többszörös visszaeső minősítéssel bélyegzett meg anélkül, hogy az előtte levő alkalmakkor mérlegelhettem volna tetteim jogi következményeit. Nem vitatom a jogos büntetést. Azt ami mindenkinek egyformán kiróható. Ugyanezen tettért egy első büntényes, vagy egy visszaeső kevesebbet kapott volna. Az viszont hátrányos megkülönböztetés, hogy visszaesés vonatkozásában csak egyes bűncselekményeknél alkalmazzák az úgynevezett 3 csapás intézményét. Ráadásul a törvényt átmeneti intézkedés nélkül vezették be, így nálam már 2010. január 26-ai cselekményért alkalmazták.

[18] Az összbüntetést a Btk. 93. § - ban úgy változtatták meg hátrányomra, hogy a 2005. év óta folyamatban levő büntetőperemre már nem vonatkozik. A 2010 évig töltött ítéleteimet automatikusan összbüntetésbe foglalták. Míg az ügy elhúzódása miatt még folyamatba lévő eljárásra már nem alkalmazható a Btk. 93. § (4) bekezdés a) pontja szerint.

[19] Hiába van ma már egyértelmű szabály arra, hogy a bírók mikor járhatnak el. A jogorvoslat nem érinti a már lezárt ügyeket, ez sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt Egyenlő bánásmód elvét, megkülönböztetés tilalmát.

[20] Az a bíró, aki előzetes értékelés után meghosszabbítja a legszigorúbb kényszerintézkedést, perbíróként eljárva csak rendkívüli jellemként bírálja felül önmagát és látja be, hogy a vádindítvány benyújtása előtt akár rosszul mérlegelt. A pártatlanság alkotmányos követelménye mindig is fennállt. Az Alaptörvény értelmében a jog védelme az állam elsődleges feladata. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon intézzék. Megítélésem szerint az eljáró hatóságok félreértelmezték és ezért szűkítőleg alkalmazták a sérelmezett Be paragrafusokat és a jogalkotók azon oknál fogva, hogy a leterhelt bíróságokra további terhet ne rójanak, alkotmányos követelményi formában megállapított - a törvényből korábban hiányzó - abszolút kizárási okot visszamenőleg ne alkalmazzanak, az további alkotmányos és nemzetközi jogsértés.

[21] Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

Q. cikk (3) Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

III. cikk (1) Senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani. Tilos az emberkereskedelem.

IV. cikk (1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz.

(2) Senkit nem lehet szabadságától másként, mint törvényben meghatározott okokból és törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani. Tényleges életfogytig tartó szabadságvesztés csak szándékos, erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt szabható ki.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

[22] A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény érintett rendelkezései:

21. § (3) Az (1) bekezdésben szabályozott eseteken kívül

a) a bíróság további eljárásából ki van zárva, aki az ügyben nyomozási bíróként járt el,

13. § A Be. Hatálybalépés alcíme a következő 606/B. §-sal egészül ki:

„606/B. § (1) E törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi XXIX. törvénnyel megállapított 21. § (3) bekezdés a) pontját a folyamatban lévő eljárásokban és a jogerős ítélettel elbírált ügyek tekintetében is alkalmazni kell azzal, hogy

a) e törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi XXIX. törvény hatálybalépésének napját megelőző napon hatályban volt 207. § (6) bekezdésében meghatározott ügyekben, illetve a házi őrizet egy éven túli meghosszabbítása tárgyában a törvényszék egyesbírájaként eljáró bíró a 2013. november 22. után indult büntetőeljárások esetében minősül kizártnak,

b) a törvényszék másodfokú tanácsának tagjaként a 215. § (3) bekezdése alapján eljáró bíró a 2016. november 30. után indult büntetőeljárások esetében minősül kizártnak,

c) e törvénynek az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2017. évi XXIX. törvény hatálybalépésének napját megelőző napon hatályban volt 131. § (3) bekezdése, 138. § (3) bekezdése, 142. § (4) bekezdése, illetve 486. §-a alapján az ítélőtábla tanácsának tagjaként eljáró bíró a 2016. november 30. után indult büntetőeljárások esetében minősül kizártnak.

[23] 2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről:

89. § (1) A különös és a többszörös visszaesővel szemben - ha e törvény másként nem rendelkezik - az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a huszonöt évet. Halmazati büntetés esetén a 81. § (3) bekezdése szerinti büntetési tételt, tárgyalásról lemondás esetén a 83. § (1)-(2) bekezdése szerinti büntetési tételt kell a felével emelni.

(2) A különös és a többszörös visszaesővel szemben a büntetés a 82. § (1) bekezdése alapján csak különös méltánylást érdemlő esetben enyhíthető.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott súlyosabb jogkövetkezmények nem alkalmazhatók, ha e törvény Különös Része a különös visszaesőként történő elkövetést a bűncselekmény súlyosabban minősülő eseteként rendeli büntetni.

93. § (2) Összbüntetésbe csak olyan végrehajtandó szabadságvesztések foglalhatók, amelyeket az összbüntetésbe foglaláskor még nem hajtottak végre, vagy amelyeket folyamatosan hajtanak végre.

(4) Nem foglalható összbüntetésbe

a) a korábban már összbüntetésbe foglalt büntetés,

b) a pénzbüntetés és a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés.

Bizonyítási szükséghelyzet :

Tekintettel arra, hogy jogerős ítéletemet töltöm, így a különféle bizonyítékok beszerzése számomra nem lehetséges, vagy aránytalanul hosszú időbe és nagy nehézségekbe ütközik. Az elsőfokú bíróság az olyan iratokból, amiből első másolatot kértem, csak 100,-Ft/oldal függvényében kíván kiadni. A Bv. Intézet az iratok másolását megtagadta. Ezért kérem a Tisztelt elsőfokon eljáró Bíróságot, hogy a szükséges iratokat szolgáltassa az Alkotmánybíróság rendelkezésére.

Szeged, 2018. április 25.

